

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia ..... 2023 r.

**w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego w zakresie niezbędnym
do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie niezbędny do wykonywania zawodu ratownika medycznego;
- 2) sposób przeprowadzania egzaminu potwierdzającego znajomość języka polskiego w mowie i piśmie, zwanego dalej „egzaminem”, oraz wzór zaświadczenia o pozytywnym złożeniu egzaminu;
- 3) wysokość opłaty za egzamin, o której mowa w art. 4 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych, zwanej dalej „opłatą”.

§ 2. Zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie niezbędny do wykonywania zawodu ratownika medycznego obejmuje:

- 1) umiejętność czytania i rozumienia tekstu pisanego, w szczególności w zakresie literatury i piśmiennictwa z zakresu medycznych czynności ratunkowych oraz przepisów regulujących wykonywanie zawodu ratownika medycznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) umiejętność porozumiewania się – w związku z wykonywaniem zawodu ratownika medycznego – z osobami w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, pacjentami, ratownikami medycznymi, dyspozytorami medycznymi oraz przedstawicielami innych

---

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 932).

zawodów medycznych, w szczególności poprawne udzielanie zrozumiałych dla pacjenta porad i informacji;

- 3) umiejętność formułowania wypowiedzi ustnej, w szczególności w związku z uczestnictwem w naradach i szkoleniach zawodowych;
- 4) umiejętność pisania zgodnie z zasadami gramatyki i ortografii języka polskiego, w szczególności w zakresie prawidłowego prowadzenia dokumentacji medycznej związanej z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, w tym medycznych czynności ratunkowych, o których mowa w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720, 1733, 2705 i 2770).

§ 3. 1. Egzamin przeprowadza się na pisemny wniosek osoby składany do Krajowej Rady Ratowników Medycznych, zwanej dalej „Krajową Radą”, po uiszczeniu przez wnioskodawcę opłaty.

2. Wniosek zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) numer PESEL, jeżeli został nadany, a w przypadku jego braku – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy oraz państwo jego wydania;
- 3) obywatelstwo (obywatelstwa) wnioskodawcy;
- 4) adres do korespondencji, a także, jeżeli wnioskodawca posiada, numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 5) własnoręczny podpis wnioskodawcy – w przypadku wniosku w postaci papierowej albo kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany lub podpis osobisty – w przypadku wniosku w postaci elektronicznej.

3. Do wniosku wnioskodawca dołącza potwierdzenie uiszczenia opłaty.

4. Krajowa Rada powiadamia wnioskodawcę przesyłką rejestrowaną, telefonicznie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej o terminie i miejscu składania egzaminu, nie później niż na 14 dni przed jego terminem.

5. W przypadku niekompletności wniosku, nieuiszczenia opłaty albo niedołączenia do wniosku jej potwierdzenia Krajowa Rada wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

§ 4. 1. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „komisją”, w skład której wchodzi czterech członków powoływanych i odwoływanych przez Krajową Radę.

2. W skład komisji wchodzi:

- 1) dwóch ratowników medycznych, w tym jeden posiadający stopień doktora w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu;
- 2) przedstawiciel wskazany przez Polskie Towarzystwo Ratunkowe, posiadający tytuł specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia;
- 3) osoba posiadająca wykształcenie wyższe w zakresie filologii polskiej.

3. Komisja działa na podstawie regulaminu organizacyjnego opracowanego przez tę komisję i zatwierdzonego przez Krajową Radę.

§ 5. 1. Egzamin składa się z czterech części: dwóch części pisemnych i dwóch części ustnych.

2. Część A obejmuje napisanie ze słuchu dyktanda odtwarzanego dwukrotnie z nośnika magnetycznego lub elektronicznego.

3. Część B obejmuje rozwiązanie testu składającego się z 10 pytań zamkniętych, jednokrotnego wyboru, sprawdzającego rozumienie wysłuchanego dwukrotnie tekstu odtwarzanego z nośnika magnetycznego lub elektronicznego.

4. Część C obejmuje sprawdzenie umiejętności czytania i zrozumienia tekstu.

5. Część D obejmuje sprawdzenie umiejętności praktycznych w ramach symulowanego udzielania porad pacjentom, w szczególności poprawnego formułowania pytań i wypowiedzi na podstawie wybranych zagadnień z zakresu ratownictwa medycznego i medycyny ratunkowej.

§ 6. 1. Komisja ocenia każdą część egzaminu, przyznając odpowiednią liczbę punktów.

2. Komisja przyznaje maksymalnie z części:

- 1) A – 8 punktów;
- 2) B – 10 punktów;
- 3) C – 12 punktów;
- 4) D – 10 punktów.

§ 7. 1. Do złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu jest niezbędne uzyskanie z każdej części egzaminu co najmniej 60% liczby punktów możliwych do uzyskania, łącznie nie mniej niż 24 punktów.

2. Krajowa Rada wydaje wnioskodawcy, który pozytywnie złożył egzamin, zaświadczenie potwierdzające pozytywne złożenie egzaminu, którego wzór jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 8. 1. Wnioskodawca, który nie uzyskał pozytywnego wyniku z egzaminu, może ponownie przystąpić do egzaminu w kolejnym terminie wyznaczonym przez Krajową Radę. Przepisy § 3 stosuje się.

2. W przypadku gdy wnioskodawca ponownie przystąpi do egzaminu, za zaliczone uznaje się te części egzaminu, które wnioskodawca zaliczył podczas poprzedniego egzaminu.

§ 9. 1. Z przeprowadzonego egzaminu komisja sporządza protokół, który zawiera:

- 1) datę i miejsce przeprowadzenia egzaminu;
- 2) imiona i nazwiska członków komisji;
- 3) imiona i nazwiska wnioskodawców;
- 4) liczbę punktów uzyskanych z każdej części egzaminu przez wnioskodawców;
- 5) podpisy członków komisji.

2. Wnioskodawcy, na podstawie wniosku złożonego do komisji, przysługuje prawo wglądu do części protokołu, która go dotyczy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez komisję. Wniosek składa się w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 10. 1. Krajowa Rada niezwłocznie powiadamia przesyłką rejestrowaną lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej wnioskodawcę albo osobę przez niego upoważnioną o wyniku egzaminu.

2. Upoważnienie do otrzymania wyniku egzaminu zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko osoby upoważnionej;
- 2) numer PESEL, jeżeli został nadany, a w przypadku jego braku – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby upoważnionej oraz państwo jego wydania;
- 3) własnoręczny podpis wnioskodawcy – w przypadku udzielenia upoważnienia w postaci papierowej albo kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany lub podpis osobisty – w przypadku sporządzenia go w postaci elektronicznej.

§ 11. 1. Wnioskodawca może wnieść do Prezesa Krajowej Rady na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej odwołanie od wyniku egzaminu, w tym od liczby punktów uzyskanej z każdej części egzaminu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku egzaminu.

2. Prezes Krajowej Rady rozpatruje odwołanie w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Przepisy § 10 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Ustala się opłatę za egzamin w wysokości 400 zł.

2. W przypadku ponownego przystąpienia do egzaminu za przeprowadzenie każdej z części egzaminu wnioskodawca ponosi opłatę w wysokości 100 zł.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Anna Skowrońska-Kotra

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Zdrowia z dnia...2023 r.
(Dz. U. poz. ....)

WZÓR

.....
(pieczętka, nadruk lub naklejka Krajowej Rady Ratowników Medycznych,
zawierające informacje o nazwie, adresie, numerze telefonu, NIP i REGON)

**ZAŚWIADCZENIE POTWIERDZAJĄCE POZYTYWNE ZŁOŻENIE EGZAMINU
ZE ZNAJOMOŚCI JĘZYKA POLSKIEGO**

Pan (Pani) ..... urodzony(-na) .....
(imię/imiiona i nazwisko) (data urodzenia)

złożył(a) w dniu .... z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości języka polskiego przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Krajową Radę Ratowników Medycznych na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia ... w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).

.....
(pieczętka lub nadruk zawierające imię i nazwisko Prezesa Krajowej Rady Ratowników
Medycznych oraz jego podpis)

(pieczęć okrągła Krajowej Rady Ratowników Medycznych)

.....
(miejsce i data)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 6 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. poz. 2705), zwanej dalej „ustawą”, i ma na celu określenie zakresu znajomości języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osobę, która spełnia wymagania określone w art. 2 pkt 4 ustawy, sposób przeprowadzania egzaminu potwierdzającego znajomość języka polskiego w mowie i piśmie, wzór zaświadczenia o pozytywnym złożeniu tego egzaminu, oraz wysokość opłaty za egzamin.

Zakres przedmiotu projektowanego rozporządzenia nie był dotychczas uregulowany w drodze aktu wykonawczego. Obecnie regulacja dotycząca kwestii wymogu posiadania znajomości języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego zawarta jest w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720, z późn. zm.) . Zgodnie z powyższym przepisem, zawód ratownika medycznego może wykonywać osoba, która wykazuje znajomość języka polskiego w stopniu wystarczającym do wykonywania tego zawodu i złożyła oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że władam językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego”, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy ratownik medyczny zamierzający wykonywać zawód na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest zobowiązany do wykazania się znajomością języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania tego zawodu. Zgodnie z art. 3 ustawy obowiązek ten uważa się za spełniony, jeżeli osoba ukończyła studia na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub medycyna ratunkowa lub studia przygotowujące do wykonywania zawodu ratownika medycznego prowadzone w języku polskim lub publiczną szkołę policealną lub niepubliczną szkołę policealną o uprawnieniach szkoły publicznej kształcące w języku polskim albo uzyskała dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności, gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu z języka

polskiego zorganizowanego i przeprowadzonego przez Krajową Radę Ratowników Medycznych, zwaną dalej „Krajową Radą”. Krajowa Rada dokonuje oceny dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego biorąc pod uwagę wymagany zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie niezbędny do wykonywania zawodu ratownika medycznego, określony w przepisach projektowanego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia został przeanalizowany pod względem zgodności z zasadą proporcjonalności oraz uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru. W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, że przepisy projektu rozporządzenia w zakresie wymagań dotyczących znajomości języka polskiego nie są dyskryminujące ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania i są odpowiednie dla osiągnięcia wyznaczonego celu.

Należy zauważyć, że zawód ratownika medycznego bezspornie należy do zawodów zaufania publicznego. Wykonywanie tego zawodu posiada znamiona realizowania misji społecznej w newralgicznym obszarze gwarantowanego w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawa do ochrony zdrowia. Szczególny charakter zawodu ratownika medycznego wynika ze znacznego udziału w procesie jego wykonywania podejmowania kwalifikowanych medycznych czynności ratunkowych wobec osoby znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego. Zawód ten wiąże się z samodzielnością i niezależnością w wykonywaniu niejednokrotnie złożonych czynności, wymaga posiadania wysokich specjalistycznych kwalifikacji zawodowych oraz zakłada dostęp do tzw. danych wrażliwych osób trzecich.

W przypadku zawodu ratownika medycznego, którego działanie ma wpływ na bezpieczeństwo osób znajdujących się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego lub pacjentów ważne jest, aby sprawdzenie znajomości języka następowało przed rozpoczęciem wykonywania tego zawodu.

W związku z powyższym zastosowane w projekcie rozporządzenia ograniczenie dotyczące wymogu znajomości języka polskiego w mowie i piśmie przez ratowników medycznych zamierzających wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia, co z kolei będzie miało wpływ na prawidłowe i bezpieczne udzielanie świadczeń zdrowotnych, w tym medycznych czynności ratunkowych przez ratowników medycznych.

Zgodnie z projektowaną regulacją zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie niezbędny do wykonywania zawodu ratownika medycznego obejmuje umiejętność czytania i rozumienia tekstu pisanego, umiejętność porozumiewania się z osobami w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, pacjentami, ratownikami medycznymi, dyspozytorami medycznymi oraz przedstawicielami innych zawodów medycznych, umiejętność formułowania wypowiedzi ustnej oraz umiejętność pisania zgodnie z zasadami gramatyki i ortografii języka polskiego.

Egzamin przeprowadza się na pisemny wniosek składany przez wnioskodawcę do Krajowej Rady, który zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) numer PESEL, jeżeli został nadany, a w przypadku jego braku – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy oraz państwo jego wydania;
- 3) obywatelstwo (obywatelstwa) wnioskodawcy;
- 4) adres do korespondencji, a także, jeżeli wnioskodawca posiada, numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 5) własnoręczny podpis wnioskodawcy – w przypadku wniosku w postaci papierowej albo kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany lub podpis osobisty – w przypadku wniosku w postaci elektronicznej.

Dane dotyczące numeru PESEL wnioskodawcy, jak również dane dotyczące numeru PESEL osoby upoważnionej (w przypadku upoważnienia udzielonego przez wnioskodawcę do otrzymania wyniku z egzaminu, o którym mowa w § 10 ust. 2 pkt 2 projektu rozporządzenia), są niezbędne, ponieważ identyfikują daną osobę fizyczną i pozwalają na ustalenie jej tożsamości.

Krajowa Rada powiadamia wnioskodawcę przesyłką rejestrowaną, telefonicznie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej o terminie i miejscu składania egzaminu. Wnioskodawca dołącza do wniosku potwierdzenie uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 4 ustawy.

Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna, której członkowie są powoływani i odwoływani przez Krajową Radę.

Egzamin składa się z czterech części: dwóch części pisemnych i dwóch części ustnych. Komisja ocenia każdą część egzaminu przyznając odpowiednią liczbę punktów, zgodnie ze

skalą określoną w § 6 ust. 2 projektu rozporządzenia. Do złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu jest niezbędne uzyskanie z każdej części egzaminu co najmniej 60% liczby punktów możliwych do uzyskania, łącznie nie mniej niż 24 punktów.

Krajowa Rada wydaje wnioskodawcy, który pozytywnie złożył egzamin, zaświadczenie, którego wzór jest określony w załączniku do rozporządzenia.

Wnioskodawca, który nie uzyskał pozytywnego wyniku z egzaminu, może ponownie przystąpić do egzaminu w kolejnym terminie wyznaczonym przez Krajową Radę. Jednocześnie wnioskodawca może wnieść do Prezesa Krajowej Rady na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej odwołanie od wyniku egzaminu, w tym od liczby punktów uzyskanej z każdej części egzaminu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku egzaminu. Prezes Krajowej Rady rozpatruje odwołanie w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Krajowa Rada niezwłocznie powiadamia przesyłką rejestrowaną lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej wnioskodawcę albo osobę przez niego upoważnioną o rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez wnioskodawcę (§ 10 i 11 projektu rozporządzenia).

Opłatę za egzamin potwierdzający znajomość języka polskiego ustalono w wysokości 400 zł. W przypadku ponownego przystąpienia do egzaminu, za przeprowadzenie każdej z części egzaminu, wnioskodawca ponosi opłatę w wysokości 100 zł.

Wysokość opłaty za egzamin z języka polskiego wynika z realnych kosztów przeprowadzenia tego egzaminu ustalanych na podstawie m.in. kosztu najmu sali, w której jest przeprowadzony egzamin, przygotowania nośników elektronicznych lub magnetycznych do sprawdzianu pisemnego, kosztu opracowania, przygotowania i wydrukowania sprawdzianu testowego, kosztu przygotowania, wydrukowania i wydania zaświadczeń o zdaniu egzaminu, a także kosztów wynagrodzenia i delegacji członków komisji egzaminacyjnej.

Zaproponowana wysokość opłaty za egzamin odpowiada analogicznym regulacjom dotyczącym wysokości opłaty za egzamin ze znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu:

1) fizjoterapeuty, o której mowa w § 10 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie zakresu znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu fizjoterapeuty oraz egzaminu ze znajomości języka polskiego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1618);

2) lekarza i lekarza dentystry, o której mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 czerwca 2009 r. w sprawie zakresu znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz egzaminu ze znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry (Dz. U. z 2021 r. poz. 2181);

3) diagnosty laboratoryjnego, o której mowa w § 12 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 5 kwietnia 2023 r. w sprawie potwierdzania znajomości języka polskiego w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 690).

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Tak określony termin wejścia w życie rozporządzenia wynika także z konieczności umożliwienia Krajowej Radzie szybszego zorganizowania i przeprowadzenia egzaminu z języka polskiego dla ratowników medycznych zamierzających wykonywać zawód na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie wprowadza nowych rozwiązań w stosunku do obecnie obowiązujących, które miałyby wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.